

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT, Mária-utca 1. sz.

a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Mária-utca 1. sz.

I. EMELET

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Mű-felháborodás.

Pécs, 1896. január 28.

A vasuti koncessziókkal üzött bűnös manipulációk egy évtizedet meghaladó idő óta köztudomásuk, az országban tudta mindenki, sőt tudták a külföldön is azok, kik vasutépítések finanszírozásával foglalkoznak, hogy Magyarországon vasutat csak úgy lehet építeni, ha az üzletemberek a főispánoknak, képviselőknek s a kormánypárt főkorteseseinek jutalmul osztogatott koncessziókat vásárolnak, mert csak az ilyen favorizált vicinálisták képesek az érdekelt törvényhatóságoktól, községektől a hozzájárulási harácsot kiszorítani, a kormány pedig csak a kortesérdemek jutalmazására kiadott koncessziókat honorálta busás államségélylyel s egyéb dúsan jövedelmező állami kedvezményekkel.

Ennek az állam, törvényhatóságok és községek bőrre üzött bűnös manipulációnak a megfékezésére az ellenzék eddig hasztalan feszítette meg minden erejét, legutóbb Holló Lajos adott be mult év november havában határozati javaslatot, hogy országgyűlési képviselő ne kaphasson vasutépítési engedélyt: a koncesszió többség kérelmetlenül leszavazta ezeket a törekvéseket.

Végre Miklós Gyula esetével felpattant a fekély s a közjavakkal való hűtlen sáfarkodás betegsége a maga egész undorító voltában szemeink elé tárult. Letagadni a dolgot nem lehetett, elhatározta tehát magát a kormány a fájdalmas operációra

s feláldozta pártjának egy hűséges tagját, lemondott Miklós Gyulával a csak nemrég szintén jutalmul kapott főispáni állásról s maga tette meg a novemberben leszavazott indítványt, hogy nemcsak főispánok, de képviselők se kaphassanak vasuti koncessziót.

A kormánypárti sajtó ezt a szabadelvű párt nemes erkölcsi felháborodásának tulajdonítja, mely nem vállal szolidaritást a korrupcióval s készséggel nyújt segédkezet a korrupció kiirtásához.

Mi azonban ebben a nemes felháborodásban éppenséggel nem hiszünk s azt inkább csak a közvélemény félrevezetésére szánt manővernek tartjuk. Mondvacsinált mű-felháborodás ez s célja egyesek feláldozásával megmenteni a többit s a mi fő, megmenteni magát a borraivalós rendszert; hisz veszély esetén a hajós nép is bele dobálja rakományának egy részét a tengerbe, hogy a többit megmenthesse.

Mert kérjük, ugyan mekkozta a kormánypárt nemes felháborodását, az, hogy Miklós Gyula felhasználva főispáni méltóságát, megyéje községeire túlmagas hozzájárulási összegeket rótt s hogy befolyásával a kormánytól rendkívüli kedvezményeket eszközölt ki s azok hasznában osztozott? — Hisz akkor annak a nemes felháborodásnak nemcsak az engedményes főispán, hanem első sorban is a kormány ellen kellene fordulni, mert a kormány hagyta jóvá a községek hozzájárulását, a kormány emelte

föl a bodvavölgyi vasut építési költségét a már megállapított 1.746.000 forintról 1.900.000 forintra, a kormány engedte meg, hogy a Sajó-hidja fából építtessék vas helyett ugyanazért a pénzért, a kormány emelte fel a megállapított állami hozzájárulási összeget stb. s tette mindezt annak biztos tudatával s azzal a céllal, hogy ebből az engedményes főispánnak haszna legyen.

Miért bűnösebb tehát a jutalmazott főispán, ki a neki juttatott koncessziót a maga előnyére kihasználta, mint a jutalmazó kormány, mely a közérdek rovására osztogatja egyes kegyenceinek az állami kedvezményeket?

Hogy ez elől a gyűlöletes kérdés elől kitérhessenek, rendezték a vicinálisták elleni mű-felháborodást s feláldozták azt a főispánt, a ki elég ügyetlen volt magát rajtacsipetni oly úzérkedésen, a milyent előtte százan, meg ezren is büntetlenül megcselekedtek.

De feláldozták a vicinális úzérkedésre vonatkozó jövőbeli kilátásokat is, hogy megmenthessék a koncesszióztatásnak gyakorlatba vett egyéb módjait, mert köztudomásu az is, hogy a kortesérdemek jutalmazásának s a képviselők lekenyerezésének a vasutépítési engedélyek osztogatása nem az egyetlen módja.

Ott vannak a kincstári és alapítványi urodalmak bérletei, az állammal kötött egyéb üzleti vállalatok, állami kedvezm-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Orgován Gergő.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Bérczy Károly.

(Folytatás)

Gergő tudta mindezt. Méltányolta is, hogy érte a rendekiek a vérüket ontják. Ugy hálálta meg eme nagy áldozatkészséget, hogy a főhivatala mellé tiszteletbeli állás-ként elfogadta a levélhordói, sirásói, bakteri, ordonánci, kovártély mesteri officium nobileket is. Sőt csősz szegődtetésekor a volt csősz is kitartha kenyereből. Ingyen vállalkozott arra, hogy rendben tartja a határt. Volt is annyi szerszáma, hogy se szeri, se száma. A sirásósággal járt az ásó, kapa. A csősz-séggel a kovás flinta. A kisbirósággal a falu dobja, meg a mogyorópálca. A bakter-sággal a cifra nyelvű dárda. A kovártély mesterséggel a nagy protokulum, melyben háznumera szerint mindenkinek nevei be-foglaltatnak. A levélhordósággal a csikóbőr tarisznya és végül a harangozósággal szent Mihály arkangyal istrángja.

A fizetsége mindössze is anyi porciós gabonából állott, amiből egy öt tagu egér-familia szűken megelégedt volna. És Gergő még se koplalt. Mint csősz, uzoválta a közmondást, mely szerint nyomtató lónak nincs bekötve a szája. Mint bakter sokat látott, hallott olyasfélét éjjente, amit nem szükséges napvilágra hozni. A rendeki legények, lányok, tilosba járé menyecskék, más szénáját huzogató gazosok meg értették a módját, hogy külbembeni kiszörkesztés terhe alatt miként és mivel kelljen Gergő bácsi szájára laka tot vetni.

Ekként lett aztán lehetséges, hogy Orgován Gergő, — bár se nem vetett, se nem aratott — még se veszett éhen. Sőt mi több: a fonottas, a füstölt sódar, meg a hasaszalonna soh'se volt fogytán a láda-fiában.

Az alvégen, a kenderáztatókon valamivel beljebb, öt hat iharfa között állott egy szalmazsuppos házikó. Már régóta senki se formált just hozzá; már csak azért se, mivel a nagy kolera idejében ide hordták ki a betegeket jobb létre szenderülni. Se ajtó, se ablak nem volt rajta. Az emberek úgy elkerülték, mint az eleven ördögöt. Hogyis ne, mikor korela ház volt a neve?!... Ezt az uratlan, gazdátlan viskót foglalta el

Gergő, mikor megtelepedett Rendeken, és a manónak se jutott eszébe, hogy öt onné kizargassa.

Vasárnaponként, mikor elhusta a delet, végig defillirozott az egyetlen utcán s amelyik házból a legjobb ételszag gőzölgött ki-felé oda hun ezért, hol azért mindig bebot-lott. Ha még nem ültek ebédnél gazd'uramék, addig tartotta a háznépet jóssóval, míg az asztalra került a leves s ilyenkor tisztesség-tudással köszöntött:

— Jó ápitust az eledelű, hasznos be-szilgetést kívánok.

— Része legyen benne, — köszöntöt-ték vissza amazok, a hasznos beszélgetésre célozva; de Gergő az eledelt sejtve, inge bő ujjával megtörülve száját, tüstént szaván fogta gazd'uramat és kínálatját nem vette meg, csön-des Dicsértessék-kel leült melléjük kanalazni.

Délután pedig bevárta, míg a korcsmá-ban a legények összevinak. Pereze mint kis-biró rögtön közöttük termett s mindig az erősebb résznek fogva pártját, addig csürte-csavarta, emlegette a békességes rendet, a meddig áldomásra nem került a sor. Ilyenkor aztán lélekzetvétel nélkül pörögte nyelve a szebbnél-szebb rigmusokat, melyeknek misége és mennyisége a fél vagy egész literhez

nyekben részesített bankok és részvénytársaságok igazgatói s felügyelői állásai, a melyek mind rendelkezésre állanak a feltétlen kormányhűség megjutalmazására: a vicinálisokkal való visszaélések fölött tehát fel kell háborodni, mert itt rajta csiptek bennünket, hogy megmenthessük az olcsó bérleteket, a gazdag osztalékokat, az előnyös szállításokat, a melyeket eddig elég ügyesen csináltunk, de a melyek szintén veszélyben forognának, ha a vicinális korrupción magunk is fel nem lennénk háborodva.

Hiszen már tegnap meg is piszkálták egy ily protekciós bérlet ügyét a képviselőházban és a szemére hányták a kormánynak, hogy a szent-ágotai bérletet, a melyet Percel Dezső mint képviselőházi alelnök elvállalt, de mint miniszter politikai reputációjával nem tartott összeegyeztethetőnek megtartani, a nyitrai választás érdemdús elnöke kapta meg; persze itt szerencsére le lehetett tagadni a protekciót, mert a bérlet kiadása körül nem lett formahiba elkövetve.

Ha a kormány és pártjának felháborodása igazán a megsértett erkölcsi érzetből fakad, akkor miért ellenzik az eddig elkövetett bűnök felderítését a Bartha Miklós által indítványozott parlamenti vizsgálat által s mért nem fogadják el Herman Ottó javaslatát, hogy a képviselők és köztisztviselők tiltassanak el az olyan vállalatoktól, üzletektől és bérletektől, a melyeknek javadalmazására és engedélyezésére az állam a kormány útján befolyást gyakorol?

Hiszen a megsértett erkölcsi érzet nemcsak annak megbüntetését követeli, a kit véletlenül megcsiptek, hanem mindazokat, akik vétkeztek, és büntetendők tartja a visszaélést nemcsak akkor, ha az a vicinális vasut építésénél fordul elő, hanem felháborodik akkor is, amikor ez az illetéktelen állami kedvezményezés bármily más alakban jelentkezik.

A vicinálisokra szorító erkölcsi

vala irányítva, amivel a Jóska vagy Miska gyerek Gergő bacsit megemberelte.

A pap lélekgabonáját mindig a Gergő hajtotta be. E tekintetben is párját ritkító potentátus bizonyult. Ugy elszámolt a gabonával, borral, csibével, hogy a tisztelendő se csalódott, a hivek se, de leginkább nem — Gergő.

De nem dicérem tovább Rendek kacska-kesű talentumát, mert ebben a kormányválságos időben könnyen megeshetik, hogy valami belső emberféle politikus olvasván Gergő diplomáciai tehetségéről, referál róla a pártnak. A párt meg, — mint már sok jámbor férfival megcselekedte — előrántja ő kigyelmét a sutból s egy gazdátlan miniszteri tárcát dug a hóna alá. A jelen kritikus napokban pedig miniszternek lenni épp oly fatális dolog, valamiként kenyelfutónak lenni a sikos Haraszthegyeken. De más, észt nyugodt lehetek Orgován Gergőre tekintetben való hozzáférhetetlensége iránt.

Kereshető, kutathatná ökelmét akárki fia: ugyan meg nem találná!

Gergőnek nyoma veszett Rendeken. A koreaház csonkakezü remetéjét vagy a föld nyelte el mélytelen mélybe ndőjébe, vagy mint mondani szokták: az ökör szarvába bujt. Mert bár a harmadik határban is megkurentálta Rendek érdemes bírāja: sehol nem lelték. Szitakötő Ferkó bátyánk, ki előjáró

felháborodás, nem elég a korrupció teljes kiirtásához, ehhez minden politikailag tisztességtelen dologra kiterjedő általános felháborodásra van szükség.

† Dulánszky Nándor dr.

Valóságos zarándokolás indult meg már kora reggeltől fogva az elhunyt püspök koporsójához, s ez az egész nap folyamán nem hagyott alább, sőt a délutáni órákban még nagyobb mérveket öltött. Szinte egymást törték az emberek, sőt órákig is elvarakoztak, csak hogy bejuthassanak a püspöki kápolnába, a hol kiterítve fekszik az egyház megye nagy halottja.

A ma délutáni vonattal érkezett meg Hornig Károly b. veszprémi püspök, a ki a holnapi gyászszertartást végezni fogja és Walter Antal kanonok házában szállott meg. Ugyancsak ezzel a vonattal érkezett meg a székesfehérvári káptalan két tagja, a kik Troll Ferenc nagyprépostnál szállottak meg.

A szászvári bányászok harminc tagu küldöttsége fog megérkezni holnap reggel és mint díszkíséret fog a temetési menethez csatlakozni.

A részvét.

A mai nap folyamán a következő részvét táviratok érkeztek a káptalanhoz:

„Özinte sajnálattal értesültem azon gyászról, mely a méltóságos és főtisztelendő káptalant nagyméltóságú és főtisztelendő dr. Dulánszky Nándor ur. pécsi megyés püspöknek lesújtó elhunytja által érte. Ezen fájdalom és súlyos veszteség alkalmából fogadja, kérem, a méltóságos és főtisztelendő káptalan legőszintébb és legmelegebb részvétem nyilvánítását. Kitérő tisztelettel

Darányi Ignác.”

A pécsi ügyvédi kamara nevében annak elnöke, Erréth János országgyűlési képviselő Troll Ferenc nagyprépostnál kifejezte részvétét a püspök elhunytja felett s a holnapi temetésnél az ügyvédi kamara az elnök vezetése alatt küldöttségileg fog résztvenni.

ember volt a taluban, imígy fejtette meg Gergő csudálatos eltűnését:

— Sokszor elgondoltam magamban, hogy ez a Gergő voltaképen nem is Orgován Gergő, hanem maga a sátán. Mer' hogy olyan dolgokat mivel ittléte alatt, amilyenre még magunkfajta okos perszóna se volna képes. Bizonyosan maga a sátán volt, aki ennyi időn át viselte nálunk a harangozó hivatalt. No mer'ha nem a sátán lett volna: hát nem tűnhetett volna így el a föld színéről.

— Igaza van komám, — bólingatott bírógazda, — de akárki volt is, csak ne tette volna meg rajtunk azt a csufot, hogy nem harangozott hajnali imádságra. Hanem tovább ne adjuk ám a szót komám, hogy — uram ne vigy a kisértetbe, — az ördög volt a harangozónk, mert ha megtudnák a köpeciek: hőtígg rajtunk röhögnek.

Szitakötő gazda persze mind a tiz uj-jára letette a hitet, hogy a titokról egy mukkanást se szól. Otthon mindazonáltal mégis kibőfentette a hitestársa előtt, hogy:

— Hej Babi ha tudnád!

— Mit no?

— Hej Babi, hej! . . . Ha te azt tudnád! El se merem mondani. Tod-e, ki volt a harangozónk?

— Honne tunnám? Hát a Gergő.

— Ugy-e, hogy nem tudod. Csak én tudom, meg a bíró komám. Neked is meg-

Ezenkívül kifejezték részvétüket:

Berschnek Ferenc pozsonyi katonai plébános és maróthi c. prépost; Zichy Nándor gróf a Szt.-László társulat nevében; Szily Pongrácz orsz. képviselő; báró Bannans a Dunagőzhajós társaság elnöke; a valpói patronátus nevében Normann Rudolf gróf; Benedek Ferenc jászói prépost; dr. Fodor József egyetemi tanár; Petrovics Ferenc nagyváradi kanonok; b. Podmaniczky Frigyes az „Adria“ biztosító társaság nevében; Gervay Mihály főrendiházi tag; Pál József, az Esterházy uradalmak felügyelője Dombóvárról; dr. Czobor Béla; Percel Béni orsz. képviselő, Posilovics György zágrábi érsek; Döry Pál tolnai alispán; az 52. gyalogezred tisztikara; Nemeyei bellyei jószágkormányzó; Szilávy József főrendiházi elnök; az esztergomi főkáptalan; a székesfehérvári káptalan; Bende Imre nyitrai püspök és még sokan.

A holnapi temetés.

A pécsi káptalan tagjai és a papság, valamint a klerikusok holnap (szerden) reggel fél nyolckor már összegyűlnek a székes egyházban és együttesen végzik a karéneket, a mely körülbelül 9 óráig fog eltartani.

Ekkor az egész papság átvonul a püspöki palotába és a szertartást vezető Hornig b. veszprémi püspök beszenteli az elhunyt püspök földi maradványait.

Hat pap vállaira emeli ezután a koporsót, mely körül tizenkét növendékpap égő viaszgyertyákat visz és a menet ily módon az összes pécsi harangok zugása közt megindul a székesegyházba, a hol a már előre elkészített katafalkra helyezik, mely a néptől elött, a templom középső hajójában van elhelyezve.

A funkciót végző püspök teljes segédlettel elvégzi ezután a rekviemet és intonálja a Liberát. a mit az énekkar folytat.

Libera után a végső abszolutiókat a fehérvári káptalan két kiküldöttje, Vajda Odön zirci apát és Troll Ferenc nagyprépost fogják elvégezni.

A szertartás többi része a katakombákban folyik le, a minek végeztével Troll Ferenc nagyprépost belefog a nagy solennis misébe, az ugynevezett Gloriosumba, a mivel astán a szertartás véget ér.

Minden valószínűség szerint dél lesz, mire a temetéssel készen lesznek.

mondom, de aztán ne szólj szám, nem fáj fejem! . . .

— Hát ki vót, ha nem a Hacska Gergő?

— A sátán!

— Jézus, mit beszél keed?

— Maga a pokolbéli sátán!

— Lölkömrre mondom, én is kinéztem ebből a Gergőből az ördögöt. Csak nem mertem felüle kéednek megnyilatkozni!

— Hanem most már aztán Babi, lakat legyen ám a szádon. Mer' ha a köpeciek megsejtik a dolgot, elkürtölik világgá, hogy Rendeken az ördög harangozott Üdvöslégy-re . . .

— Ugyan mit gondol kéetök, hogy is adnám ezt tovább? Néma, meg süket leszek mint a napon száradt ebihal!

A köpecieknek nyert csatájuk van. Holnap már az ábécés gyerek is tudja: ki volt Rendeken a harangozó? Babi asszony olvasta a költőt, hogy nyelvében él a nemzet! . . .

Orgován Gergő egészen felzavarta Rendek békés nyugalmát. A közigazgatás; a rendőri ügyek; a közegészségi sürgős teendők és egyéb kulturális ügyek mind megrekedtek és kiváltképen árván maradt Mihály arkangyal.

A városi bizottsági tagok is résztvesznek a temetésben, melyre vonatkozólag a polgármester a következő meghívót bocsátotta ki:

T. bizottsági tag ur! Nagyméltóságú Dr. Dulánszky Nándor pécsi megyés püspök ur, Ó cs. és apostoli kir. Felségének valóságos belső titkos tanácsosa, az első oszt. vaskorona rend lovagja, a Ferencz József rend nagy keresztese, — 19 éven át a pécsi egyházmegyének kegyes fapásztora, hosszas szenvedés után jobblétre szenderült!

A midőn ezen sajnós eseményt fenn-tisztelt Uraságodnak tudomására hozom, egyuttal felkérem, miként f. hó 29-én reggeli 9 órakor tartandó temetésben a város közön-ségét képviselő bizottság tagjai sorában megjelenni s ezzel a kegyeletet leróni sziveskedjenek.

Az összejvetelre a polgármesteri hivatalos helyiség van kitűzve — a honnét a mondott napon d. e. fél 9 órakor történik a gyászházhoz való kivonulás. Pécsen 1896. január hó 27. Aidingger János s. k., kir. tanácsos, polgármester.

H I R E K.

Pécs, 1896. január hó 28.

Kávénénikék vessedelme.

Szomorú hírt kell a világnak tudtára adnom.

Kiűtött a szarvasmarhák közt a száj és körömfájás, — életveszedelemben forognak a kávénenikék!

De hát mi köze a szarvasmarhák közt kiűtött száj és körömfájáshoz a kávénenikéknek? kérdezhetik a laikusok. S nehogy kétértelmű, banális viccek gyártójának bélyegezzenek, hát megmagyarázom röviden, mit értek az alatt, hogy: kiűtött a szarvasmarhák közt a száj- és körömfájás, — életveszedelemben forognak a kávénenikék.

Ugyebár, tetizenek ismerni azt a jámbor és hasznos háziállatot, a melyet közön-séges néven tehénnek nevezünk? Nos, ez a jámbor és hasznos háziállat is hogy a szarvasmarhák közé tartozik, ezt felesleges konstatálnom. Tehát a most fellépett száj- és körömfájásnak a tehén is áldozatává le-

Mig Gergő helyett alkalmas embert (vajjon van-e ilyen?) találnak: az interregnum alatt bíró gazda kivetette a harangozóit hivatali háznumera szerint.

Mikor ezt a furcsa állapotot megtudták a köpeciek, a városi hetivásáron imigy incselkedtek a rendiekkel:

— Hát kéetöknél robotba szógájják a harangozót?

Majd meg:

— Ha összeszámlálnák kéetök a világ valasvalamennyi harangozóit, még akkor se tudnának annyit összeolvasni, mint ahány harangozó van maguknál Rendeken...

Mely böstörködéseknek az vala fojómánya, hogy a rendieket még fejtétellel való fenyegetéssel sem tudta többé bíró gazda harangozásra kapacitálni. Száz rendeki száj mondta ki a szót:

— Inkább elevenen nyuzasson meg bennünket bíró gazda: de a Szent Mihály arkangyalnak többet a tájékára se megyünk!

Es megesett vala Rendeken, hogy bíró uram vette kezelés alá a harangkötelet, ha csak azt nem akarta, hogy alárendelt hivei fölöstököm, ebéd és vacsora kenyerkezés nélkül fejezzék be a napot. Ha csak azt nem akarta, hogy a fényes szemü égi planéta, a tüztengerben ferdező nap az ő égi masirozását komandirozó harangzó hiányában bizonytalan időig Rendek fölött rostokolni legyen kénytelen.

(Folyt. köv.)

het, sőt a mint azt egyik lapársunk tegnap külön kiadásban sietett hírül adni, már áldozata is. S mert a száj- és körömfájásban szenvedő jámbor tehének teje vessedelmes az emberre, és ezt az állati nyavalyát könnyen a nyakára, igazabban mondva, a szájára sózhatja: ennél fogva elővigyázattal kell lenni a tejvételnél s a kávénenikék, kik tudvalevőleg igen szeretik a tejes kávé, minden percben abban a veszélyben forognak, hogy nem-e iszszak beteg tehén nyelvet megnyitó fertőzött tejét, az izletes és habos kávé közben.

E magyarázat után csak azt a rettentő képet vázolom, hogy mi lenne, ha a zúrok és kávézsonnák Stanci néni, Pletykássy Málvinái és Cenci tantejai véletlenül — isten őriz! — száj- és körömfájásban szenvedő tehén tejét kapnák valami viziten frissítől és ez a kellemetlen baj áldozataivá tenné őket. Csak el kell képzelni egy náthánál és influenzánál is még sokkal vessedelmesebb betegséget s az ennek következtében megdagadt beszédes nyelvet, csicsergő ajkat, megkövéredett arcot és a folytonos prüszkölést és kész a kávénenikék halálos vessedelme. Bele ugyan nem hal e vessedelemben egy se, de beszélni elfelejt vagy tizenégy hosszú napra.

Azonban ne tessék féltetni a kávénenikéket e vessedelemtől. Először azért, mert ők inkább nem kávéznak, nehogy tizenégy napig ne beszélhessenek, — másodsor azért, mert rendőrfőkapitányunk már csak a kávénenikék iránti erős vonzalmától indítatva is a legszigorubb felügyeletet gyakoroltatja, hogy fertőzött tejet ne áruljanak.

Tegnap délután is rendőri apparátussal járatott utána, mikor tudomást vett arról, hogy egy tehéntelepről mely pedig zár alá van véve — hat kanna tejet szállítottak el a tilalom ellenére. A rendőri vizsgálat ezt be is igazolta; csak azt nem tudhatták ki, hogy hová szállították, kiknek adták el ezt a hat kanna tejet. Persze, méltó haraggal fogadhatta hát a főkapitány ugy este 5 óra felé a vizsgáló rendőri apparátus jelentését, hogy a hat kanna tej ki lett vive, de hogy hová, az nem tudatik. Igenis, méltó haraggal, mert ezen fordul meg a kávénenikék vessedelme, mivel nem tudhatni, nem isznak-e a legelőkelőbb kávézsonnán is — fertőzött tejet.

Ecset

Naptrend 1896. január 29-én.

Naptár: szerda jan. 29. — Róm. kath.: Szent Ferenc — Prot.: Juvéntin — Görög-kel: (1896. jan. 17.) Nagy Antal. — Zsidó: Schebat 14. — Napkél 7 óra 32 perckor. — Nyugszik 4 óra 55 perckor. — Hol: két 9 óra 18 perckor. — Nyugszik reggel 9 óra 46 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 8 Celsius fok hideg. légnymás 768. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint száraz hideg várható.

Színház: „Becsület“, dráma 5 felvonásban. Sudermann-től.

Kercselyázó-egylet táncvigalma a Vigadóban.

— (Gyász a püspöért.) Dombóváron dr. Dulánszky Nándor pécsi püspök halálának hírére — mint levelezőnk jelenti — azonnal megkonduktak a harangok, és zugni fognak naponkint, míg a püspök el nem lesz temetve, egy-egy óráig. A rom. kath. templom- és iskolára ki lett tűzve a gyászlobogó, hirdetve a gyászt, a szomorúságot, mely az egyházmegyét érte. A hiveknek a szószékről lett tudtul adva lelki vezetők, szeretett főpásztoruk halála. A hét valamelyik napján ünnepélyes gyászmise fog tartatni, az elhunyt lelki üdvéért és a rom. kath. iskolában a temetés napján szünetelni fognak a tanítások.

— (Kinevezések.) Visy György, kaposvári kir. törvényszéki díjnok a marcali járásbíróshoz irnokká; Boro Andor szegvárdi végrehajtói irnok a dunaföldvári, Molnár Sándor nagykanizsai végrehajtói irnok a topánfalvai járásbíróshoz végrehajtókká, végül Pírityi Gábor, zalaegerszegi kir. törvényszéki telekkönyvi átalakító díjnok a zalaegerszegi kir. törvényszékhez irnokká kinevezettek.

— (Nem kell nekik a pap áldása.) Mint levelezőnk írja: Dombóváron a múlt héten kötetett az első papi áldás nélküli házasság. Ugyanis Firicsky Péter Pál zágrábi illetőségű államvasuti díjnok kelt egybe Varga Anna dombóvári illetőségű varronővel, kik — dacára az anyakönyvvezető azon kijelentésének, hogy esután még vallási kötelességüknek is tegyenek eleget — nem kívánták az egyházi áldásból részüket kivenni. Mind a ketten róm. kath. vallásúak.

— (A püspök és a Vöröskereszt-egylet.) Dulánszky Nándor püspök kiváló érdeklődéssel viseltetett a magyar vöröskereszt-egylet emberbaráti céljai iránt. Az alapító tagok közé 500 frttal lépett és nemcsak kötelezettséget vállalt arra nézve, hogy háboru esetén 50 sebesültet fog saját költségen gondoztatni, hanem a vezetése alatt álló klerust is ismételve buzdította arra, hogy az egyesület nemes céljait úgy béke idején, mint háboru esetén előmozdítja. Két év előtt, a midőn gróf Csekonicz Endre elnök a Baranyamegyei vörös kereszt választmányt és a pécsi és pécsjárásai fiókegyleteket meglátogatta, a püspök nyaralását megszakította, hogy a gróftól vendégül fogadhasse és neki személyesen mutathassa be az 50 betegmáris nagy gonddal és körültekintéssel előkészített vörös-kerezt kórházat. Az egyesület tehát az elhunyt egyházfőben egyik kiválóan lelkes pártfogóját veszítvén el, az igazgatóság a gyászeset alkalmából a családtagoknak és a székeskáptalannak őszinte részvétét fejezte ki és a temetésben küldöttségileg képviselteti magát.

— (Elveszett legyeső.) Tegnap este, a színházból jövet, egy uri nő elvesztette szürke structoll legyesőjét. A ki megtalálja, helyezze le a rendőrségnél, hogy onnan a káros átvehesse.

— (Kaposvár anyakönyvvezetői.) A kaposvári anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Sipos Géza, városi főjegyzőt, helyettesévé pedig Baksay Sándor, nyugalmazott magy. kir. csendőrfőhadnagyot nevezte ki Percel Dező belügyminiszter s mindkettőt megbizta a házassági kötésnél való közreműködéssel és a házassági anyakönyvvezetésével is.

— (Két bolond egy pár.) Est a mondást kockáztatta meg a rendőrorjárat az éjjel, a mint az indóház utca végén egymástól csekély távolságra két-emberi lényt látott feküdni a havas földön. Bizony bolond dolog is az, ha ebben a dermesztő hidegben a fagyos földet választja valaki puha ágynak s a szumarás, hideg szelet takarónak. Pedig így tettek Vesselovits János napszámos és Sach Jakab vándorlegény. Mert így hívják a két embert, kiket a földön fekvő, csaknem félig megfagyva találtak a rendőrök s bevitték őket a kórházba, a hol ma délután magukhoz térvén, beszámoltak éjjeli élményeikről. Mert ugy esett az eset, hogy Vesselovits János tegnap estefelé egy kis kocsmában bukkant rá Sach Jakabra. Látta, hogy idegen és magában unatkozik a szegény feje, hát odaült mellé és barátságot kötöttek hamarosan. Még a te-poharat is megitták s annyira mentek a kvaterkásában, hogy mikor az utcára jutottak, puha ágynak nésték a fagyos földet s lefeküdtek egymástól kis távolban s jó éjszakát kívánva elaludának. Szerencsésükre

nem ott virradt rájuk a reggel, hanem a kórházban; mert ha ott virradt rájuk, ók bizonyára megfagytak volna a hideg, dermesztő éjszakában.

— **(Mégzavart házibál.)** Hesz Jakab pécsi lakos, István-ut 10. szám alatt levő lakásán tegnap este házibált rendezett Folyt a multság a megjelent vendégek részéről úgy fél tizenegy óráig a legszebben, mikor egyszerre csak betörték hozzájuk Kálfi Vendel, Istókóvics János, Rozner Anta! és Mihó Balázs napszámosok a minden ok nélkül rájuk támadtak a mulató vendégekre a szokatlan ütlegetni kezdtek. A házigazda nyomban rendőrkért küldött s erre aztán a támadók odább álltak. De a mikor a rendőrség eltávozott, ismét visszatértek a furcsa passziójú emberek s megint rájuk törték a vendégekre s végre is, amint ki birták őket tuszkolni, Hesz Jakabnak be kellett szüntetni a multságot s így körülbelül 10 frt kárt okoztak neki az éjjeli támadók, a kiket, hogy mi vezetett a multság megzavarására, azt a káros házigazda maga sem tudja. Bizonyára a virtus támadt fel az illetőkben s gondolták, hogy megcselekszik azt a hőstettet, hogy szétrebbentenek egy egész báli publikumot. A mi sikerült is nekik; hanem a sikernek nem sokáig örülhetnek, mert Hesz Jakab ma délelőtt megtette ellenük a feljelentést a rendőrségnél s most majd kérdőre vonják őket, hogy miért zavarták meg azt a báli multságot?

— **(Gólya néni a vonaton.)** Egy somogyosbói vasuti őr felesége Budapestről hazautaztában tegnap rosszul lett a vasuti kupében. A kik vele utaztak, rémülve hívták a vasuti kalauzt segítségül és végigjárták vele az egész kocsiszakaszokat, hogy nem találna orvost, aki a szenvedő asszonynak segítséget nyújtana. Orvos az nem volt az egész vonaton, de mire visszatért a beteg asszony kupájába a kalauz, az utasok egygyel többen voltak. Gólya néni beröppent a nyitva sem volt ablakon s egy egészséges honpolgárt csempészett a vasuti őr feleségének ölébe. De ezzel a tréfával még korán sem érte be. Hanem míg az utasok az új honpolgár üdvözlésébe voltak elmerülve, újra eltűnt, meg visszajött s ekkor pedig egy síró kis babát, egy honleányt lopott az asszony mellé. Természetesen volt nagy meglepetés és csodálkozás a pasasérok között s együtt örültek a jó asszonynyal, a ki valamint a két ujszülött is — mint mondani szokás — a körülményekhez képest igen jól érezték magukat. Csak az a kérdés, hogy ha az új honpolgár majd évek múlva az ujoncosó bizottság elé, a kis honleány pedig az anyakönyvvezetőhöz kerül, hogy tudják bevallani, hogy hol születtek: se városban, se községben, se faluban, se az országban, hanem a — vonaton?!

— **(Életunt asszony.)** Galambos Mátyás bikalpusztai béres neje megunta az életét s a napokban az ura beretvájával elvágta a torkát. Az életunt asszonyt úgy találta meg vérében fetrengve az ura, mikor hasa ment. Még élt ugyan; de azért eszméletét nem nyerte többé vissza s nem is kérdezhették meg tőle, mért dobta el magát az életet, mért unta azt meg és keresett menedéket ellene a halálban?!

— **(Elfogott tolvaj cigányok.)** A sádsi csendőrség tegnap egy tizenkilenc tagból álló cigánykaravánt tartóztatott le a sádsi határon, kik ellen egy egész csomó lopás gyanúja merült fel. Megmotoztatásuk alkalmával egyik kocsiában megtalálták a csendőrök azt a szőnyeget, amit még egy évvel ezelőtt lopott el valami ismeretlen tettes Neiberg Adolf pécsi lakos emeleti lakásának ablakából, mikor az ki volt terítve egy reggel az ablakba szellőztetés végett. Rendőrségünk annak idején hiába nyomozta a szőnyeg elvívóját, s most ime a véletlen

nyomra vezetett s az ellopott szőnyeg egy év múlva visszakerült jogos tulajdonosához. Az elfogott tolvaj cigányokat egyenlőre az ügyészség vette oltalmába; a vizsgálat pedig folyik ellenük, hogy felderítse a különféle csinyeket, melyeket az elég tekintélyes számú tolvajbanda a vidéken elkövetett.

— **(A költő levele.)** Kovács Endre, a vándorló lantos, meleg fogadtatásban részesülvén a „Szent Gotthárd“ szerkesztősége részéről, elégedéstől duzzadó kebelével utazott el Kőrmentre, honnan az alábbi lendületes költői levelet küldte hozzánk, kiket oda-utaztában — a mint írta is — szinte megszerencseltetett látogatásával redakciónkban: Kermend, 1896. január 25.

Szekéren hoztak ide kehes dögök,
Ami nagyon kellemetlen dölög.
Szent Gotthárdon ünnepeltek a költők,
Akik iralmi emberek és nem kolbásztöltők.
A korszámáros is megnyitott csapat és hőbért,
Mert vendégszeretemben páratlan Szt. Gotthárd!
Az első stációm vala Kermend,
A hol torkomba nyolc pohár ser ment.
Ajánlólevelem költőtársához vala,
A ki talán él, ha eddig meg nem hala.
Kerestem ütet szerdán és péntökön,
Mikor utósó garasban ettem sűt uritökön.
Kermenden, a hul nagy a vársai rőnd,
A költőtárs neve, Rábájer Sigmönd,
De nem találtam, mert nem mindég költ.
Hanem nagy urakkal mulatságon volt.
Szopor nevű ember disznótorba hitt,
Én ementem véle Sz. Péterre, Kermendnek kvitt
Indulok, ámbátor gyomromnak görce gyötör
Kocsis hajts, kiáltja házigazdám Szöpög!

Irtam eztet utaztamban, hóban, fagyban
a szánkóban, jókedvben, szellemben,
egy kicsit bőrszen, de azért erősen.

Kovács Endre s. k.

népdalos költő,
valamikor háztulajdonos és
róznavizgyáros Karcagon.

— **(Családias estély a kereskedelmi ifjusági kaszinóban.)** A kereskedelmi ifjusági kaszinóban a múlt szombaton volt az első családias estély, melyhez hasonló összejöveteit a kaszinó választmánya a farsang minden szombatján szándékozik rendezni. Ez estélyeknek megállapított programjuk nem lesz ugyan, de azért igen élvezeteseknek ígérkeznek, a milyen volt az első estély is. A kaszinó derék háznagya gondoskodott a szép számban megjelent közönség szórakoztatásáról s a jókedv mindvégig fokozódott úgy a felszolgált debreceni kolbász, mint a meglepetésül szolgáló humoros felolvasás mellett. A legkedvesebb meglepetés azonban mégis az volt, hogy valahonnan előkerítették a rendezők Rácz Gusztit és csakhamar táncra perdült a fiatalság, a híres cigányprimás talp alá való zenéje mellett. Így a családias összejövétel egy igen sikerült táncmultsággá nőtte ki magát s csak a késő éjjeli órákban ért véget.

— **(A sertésvész megszűnése.)** Nagyvátyi levelezőnk írja: Örömmel olvastuk e cím alatt, hogy a nemzetszegényítő veszedelem Pécsen megszűntnek tekinthető. Csodálatos azonban, hogy első dolognak nézik a sertés piac megnyitását, hogy ismét recidivázzanak. Így járt Szigetvár, Budapest és az utolsó baj gonoszabb lészen az elsőnél. Miért? A magyar közigazgatás elendrián volta miatt, melyről a sertésveszedelem különös vonásokat, epizódokat jelölhetne fel örök emlékezetűl leghivebb pártfogóinak.

— Mert lám, egészséges helyről szabad a piacra hajtani s ezek az egészséges helyek fertőztették meg Szigetvárt és Kőbányát! — Minálunk és a szomszéd falvakban is egészséges hely van, hanem azért a disznók hullanak, mint a legyek, nem ugyan sertésvészben, hanem száj- és körm-fájásban, melyben szintén jelentékeny % hull el. Hanem azért egészséges helyen va-

gyunk, mert a bajt nem szabad bejelenteni, hogy baj ne legyen. Ev a nagyobb baj az örködés, mely oktalan is céltalan is és a baj általánossá létével be is szüntettetett. Hanem bölcsen tenne Pécs városa, ha piacát nem nyitná meg a bevitelnek, mert keserűen megbánhatja.

— **(A pincér regénye.)** Novák József, zalaistváni születésű pincér, Budapestről, hol legutóbb állása volt, eltűnt. A pincér eltűnésének egész kis regény az előzménye; persze olyan, melynek a magját a szerelem teszi. Novák József is szerelmes volt; szerelmes volt egy kaszirnőbe, a kit pár évvel ezelőtt itt ismert meg Pécsen, egyik kávéházi kassza trónusában. A kassza tündére azonban nem igen adott a pincér szerelmére; hiszen nemcsak hogy fizető pincér nem volt, hanem még hozzá egyik lábára egy kissé bicegett is. De Novák József azért nem tett le szerelméről; követte a leányt Budapestre is és ott ugyanegy kávéházban kerestek alkalmazást. Itt már fizető pincér volt a szerelmes legény, de azért a leányt ekkor sem bírta meghódítani. Sőt egy szép napon a kassza tündére megint odább állt, a nélkül, hogy Novák József tudta volna. S mikor megtudta, szomorú, bánatos lett s végre a napokban ő is eltűnt a fővárosból. Most a rendőrség keresi itt Pécsen is, mert nem lehetetlen, hogy erre is jár, üdözve a büszke kedves nyomát, a ki nem akarja meghallgatni igazán érző szive nagy szerelmét.

— **(Vasuti jegy nélkül utazott.)** Felnyilik ma délelőtt úgy kilenc óra tájban a rendőrbiztosi hivatalszoba ajtaja s egy rendőr egy embert vezet be rajta, szokatlanul szelid szavakkal bátoritva: „No jöjjön, jöjjön csak!“ S az ember lassan, félve lép előre a biztos elé; kísérelje pedig megszólal:

— Biztos ur jelentem alássan, ez az ember jegy nélkül utazott Szentlőrincről. Az állomási főnök ur parancsolta, hogy hozzam be.

A rendőrbiztos ránéz az egész kifogástalanul öltözött, tehetős mesterembernek látszó idegenre s megkérdezi tőle:

— Hát aztán miért utazott jegy nélkül, barátom?

— Mert a főnök urnak nem volt jegye, válaszolja biztos hangon az.

S míg a rendőrbiztos jelentést megenni a főkapitány elé, a kísérelő rendőr így látja el jóakaró tanácscsal a jegy nélkül utazót:

— Ha nincs pénze, kérje meg a biztos urat s az majd ad magának, hogy kifizethesse a jegy árát, negyvennégy krajcárt.

— Most nincs nálam, felel az, de lesz; kapok itt egy ügyvédnél ötven forintot. Kapok, hisz azért jöttem most is.

És vaiani furcsa, különös sugár villan fel a szemében, a melyeket különben rendszeren a földre szögez, mintha valami nagy gonddal lenne elfoglalva. De visszajön a rendőrbiztos s beviszi a főkapitány elé a különös embert. S kihallatszik a folyosóra, a mint nagy lármával pöröli meg a főkapitány. Kint pedig a rendőr, meg a hivatalosolga azon csodálkoznak, mikép tud a tekintetes főkapitány ur erre a szegény elmebetegre is úgy megharagudni? Hiszen nincs tökéletes esze a szegény Halas Mihálynak, a ki valamikor Baranya Szentlőrincen igen tehetős asztalos mester volt, de a sok sorscsapás megtörte s elvette az eszét. S a vonatokon azért utazik mindig jegy nélkül — mert neki, a mint mondja, még a császár is adósa!

— **(Halálosítás.)** Markovics József, baranya-bellyei kereskedő, huszonhat éves korában ma reggel Pécsen meghalt. Temetése holnapután (csütörtökön) lesz a Kossuth Lajos-utca 10. szám alatti gyász-

házból a budaikülvárosi közsirkertben. Az engesztelő szentmiseáldozatot f. hó 31-én fél 8 órakor mutatják be a budaikülvárosi Ágoston-plebániatemplomban. Az elhunytat gyászolják neje, szül. Gruber Mária. kívül rövid kilenc hónapig élhetett csak boldog házasságban, édes anyja és nagyszámu rokonság.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 28-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Még mindig a vasuti Panama járta, mely pompásan illeszkedett bele a belügyi tárca költségvetésébe.

Kún Miklós volt az első szónok, a ki az összes határozati javaslatokat pártolja. Kívánja egyúttal a főispáni titkárok fizetésének törlését.

Busbach Péter nagyon szerette volna, ha Ugron és Csáky indítványa valamivel később történt volna. (Nagy zaj balról. Felkiáltások: Persze, tudjuk!) Egyáltalában nem pártolja, hogy az összes vicinális okiratokat megvizsgálják. Baross nem látott abban bajt, hogy képviselők kaptak vasuti engedélyeket.

Dániel Ernő kereskedelmi miniszter elmondja a bodvavölgyi koncesszió egész történetét. A műszaki tanács a fahidat elfogadta, éppen azért a tőkét leszállította 40.000 frttal. Nemcsak Miklós Gyula főispán, de bárki is megkapta volna ezt. A kormányt legkevésbé lehet vádolni egyesek visszaélései miatt. Hogy Miklós és Szabó meg akarták egymást csalni és kijátszani, no meg hogy összevesztek, ez a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy nem kapták meg a koncot, a melyre, számítottak. Határozati javaslatot nyújt be, mely szerint az igazságügyminisz-

ter a képviselőház utasítja, hogy a kir. ügyészség útján indítsa meg a vizsgálatot.

Vargics Imre Csáky javaslatát pártolja.

Várady Károly, Bartha Miklós, Herman Ottó és Kossuth Ferenc, egy értelműleg oda nyilatkoztak, hogy pártkülönbség nélkül kell a Hársra hármló árnyékok elenyésztetni. Nem keresi egyikőjük sem a botrányt, de nagyobb botrány lenne, ha a vizsgálatot el nem rendelnék. (Nagy tetszés.)

Péchy Tamás az összes javaslatokat pártolja.

A vita holnap folytatódik.

TÁVIRATOK.

A korrupció vértanúja. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Miklós Gyula ex-főispán ma megjelent a képviselőház folyosóján és Barthától izgatottan kérdezte, hogy hogyan lehet valakit elítélni kihallgatatlanul? Bartha felelte: Hisz elég bizonyíték a közjegyzői okirat. Miklós csak annyit jegyzett meg, hogy azt neki becsempészték. Ez ellen a körülálló képviselők erélyesen tiltakoztak, mert hisz tudvalevőleg az okmány záradékában benne van: „Megjelent Miklós Gyula főispán, a kit személyesen ismerem s előttem sajátkezűleg aláírta a felolvasott okmányt.“

Mikor Percel Dezső belügyminiszter a minap felsürgönyözte Miklóst, ez egyenesen a miniszterelnöki szobába ment, a hol Bánffy b. miniszterelnök többek tár-

ságában volt. Miklós Bánffynak kezét nyújtott, melyet ez elfogadva, így szólt:

„Beszéltél a belügyminiszterrel? — Nem felelte Miklós, csupán megüzentem neki, hogy itt vagyok!“ A jelenlevők összenéztek, megmagyarázták neki a helyzetet, mire rögtön megírta lemondását.

Miklós ma nyilatkozik a lapokban, hogy becsületét meg fogja védeni a törvény.

— **Legyen hát harc.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nemzeti párt tegnap este tartott értekezletén elhatározta, hogy harcolni fognak a kormány ellen.

Farsangi naptár.

Január 30.: Vörös kereszt-egylet táncestélye Dombóvárott a „Koroná“-ban.

Január 31.: A dombóvári társaskör táncestélye.

Február 1.: A tornaegylet jelmezestélye a Vigadóban. — Az orsz. vörös-kereszt-egylet pécsi fiókjának álarcos bálja a Hattyuban. — Vasuti munkások táncmulatsága a Scholtz féle sörházban. — A társaskör táncestélye Siklóson a Pelikánban. — A szentlőrinci önkéntes tűzoltó-egylet bálja. — Tűzoltók bálja Sásdon.

Február 2.: A jótékony nőegylet thea-estélye a Deák-utcai helyiségben d. u. 4 órakor.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

folyvást kémlő tekintettel vizsgálta Savaréze-nek az arcát, — nem képzelhetni egyebet, mint azt, hogy ilyesmi csak házassági célból történik.

— Ó, bizonyára, uram, — válaszolá Savaréze, ki nem menekülhetett többé másképp szép szerével. Lasankint visszanyerve lélekjelenlétét, folytatá:

— Nem tudtam meglepetésemet és örömmet elpalástolni a házasság szóra. Hiszen ismeri ön az emberi szívet! . . . Szerettetni, ime, először is mindaz, a mit kívánunk. Nagyon természetes, hogy a végeredmény oly nővel szemben, mint a báróné, mint Helén, csakis a házasság lehet. Ez önkényt érthető.

— De, Savaréze ur, — viszonzá a gróf, ki még mindig kételkedni látszott kissé, mindamelllett, hogy Tanneguy vallomása nagyon valószínűnek mutatkozott, — miképpen lehet az, hogy ön nekem mit sem szólt, mikor kihívtam?

— Ó, ez egészen más, uram, — felelte Tanneguy. — A kihíváskor gavallér ember nem elegyedik vitába a fölött, hogy irányában méltatlanul bánnak, mit nem érdemel meg; ő egyszerűen megverekezik. Engedje még azt is megjegyeznem, gróf ur, hogy az ön kissé hirtelen intézett támadása megtiltá a rögtön való magyarázatot. Minden embernek, a ki azt hiszi, hogy becsületében van megtámadva, joga van heveskedni, még akkor is, ha csalódik. És ön ezzel a joggal, uram, bátran élt. Rögtön előttem termett ön, mondván: védje magát! Ily esetben, uram, nem szoktunk vitatkozni, hanem védjük magunkat.

— Igaza van, uram, — viszonzá Károly, — kérem, bocsásson meg. Én soha sem félttem bevallani hibámat, ha azt előttem bebizonyították. Ön szereti

tanu előtt történik. Rajta! . . . vadászni uram! . . . Ne feledje ön . . . én élő fogoly-madarat akarok . . . élt!

Aztán könnyedén, mint a madár, lebegett tova, hogy Ceciliát és Gyulát utólérje.

Savaréze úgy tetteté, mintha csak akkor vette volna észre Fontenéves Károlyt a feléje indult.

— Ó, gróf ur, eser bocsánat! — mondá.

— Vártam önt, uram, — viszonzá Károly.

S aztán fagyosan, némileg megvető tekintettel utána veté:

— Ha kész lesz ön, tudatni fogja velem.

— Azonnal, uram! — viszonzá Tanneguy, a nélkül, hogy észrevenni látszott volna a gróf hideg, megvető pillantását. — Azonnal uram . . . Bocsásson meg . . . késedelmem oka . . .

— Valóban, uram, vettem észre . . .

— Ó, uram, én nem állítom, hogy ércből vagyok öntve! — kiálta föl Savaréze kedélyesen. — Bucsuzásomat végeztem és nagyon örvendek, hogy est hangosan nyilváníthatom.

— Bucsuzását? . . . Remélem, nem közölte ön . . .

— Ön sérteget engem, gróf ur . . . Az egész dolog vadászati baleset lesz, a mint ön kívánja. So baj! Legfeljebb a báróné fog sajnálni.

— Tehát ő az, a ki most önt szereti, Savaréze ur? — kérdezé Károly a guny árnyalatával. — Valóban, önnek igaza van; es kevésbé vesszedelmes.

Tanneguy azonban elhatározta magában, hogy nem fog haragra gerjedni. Megőrizte hidegvérét és folytatá:

— Meg fogja-e ön engedni nekem, uram, hogy kérdésére egy másik kérdéssel válaszoljak? Mit hall-

7359. sz.
1895.

Árverési hirdermény.

A dárdai kir. járásbíróság mint telekvisi hatóság közhírré teszi, hogy Sebestyén Ádám csuzai lakos végrehajthatónak, Molnár Józsefné szül. Mészáros Borbála csuzai lakos végrehajtható ellen 24 frt 55 kr. tőkekövetelés és járul. iránti végrehajthatási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő Csuzsa községben fekvő a csuzai 1029. sz. tkkvben felvett 2388. hrz. sz. a. csuzai 567. sz. tkkvben foglalt 1648. hrz. ingatlanok Molnár Józsefnét illető fele részére 146 frt. 2448 hrzsz. a. 567. sz. betétben, ennek megfelelő 1652 hrzsz. ingatlanra 162 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi március hó 2-dik napján d. e. 10 órakor Csuzsa községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 14 frt 60 kr., 16 frt 20 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. törvénycsikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik LX. t. cs. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni.

Dárdán a kir. jbiróság mint telekvisi hatóságnál 1895. évi október hó 24. napján.
Molnár.
kir. albiró.

Feltűnő!!!

➡ Párisi petroleum-izzófény-hüvelyek. ➡

Háziasszonyok! Takarítsatok petroleumot a párisi petroleum-izzófény-hüvelyek által.

Minden hüvely 15 kr.

Szabadalmazva minden iparállamban.

Nincs korom! Nincs szag!

A legrosszabb petróleum is meglepő világossággal ég.

Ezen hüvelyek légmentesen vannak elzárva és tartalmuk igen érdekes módon jut a petróleumba.

Ezen hüvelyek használata által legalább is olyan fény éretik el, mintha császár olajat használnak, csak hogy míg a császárolaj használata átlag literenként 6 krral drágább, addig ezen hüvelyek használata által a petroleum literje csak 1 és fél krral kerül többre.

Használat előtt a lámpa gondosan megtisztítandó, mert ez a jó világosság főfeltétele. Ezután a hüvelyt, úgy amint van, beledobjuk a petroleum tartóba. Schasem szabad a lámpát egészen megtölteni, mert a bél égéséhez levegőre is van szüksége. A hüvely hatása 10 óra múltán észlelhető és több utántöltést is kibír. Ha ügyelünk arra, hogy a petroleum sohase égjen teljesen ki, úgy darabonként 2-3 hétig használhatjuk e hüvelyeket.

Magyarországon egyedüli elárúsítója

Brand A. Budapest, Károly-körut 15. sz.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

Egy ház

a belvárosban utcai kert térrel,
mely házhelynek is alkalmas, szabad kéz-
ből eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

hatott ön akkor, midőn én az imént, nem messze innen, Fontenóves grófnéval csevegtem?

Savaréze eléggé tudott magán uralkodni, hogy elpalástolhassa nyugtalanságát. Merészen kockára tett mindent. Vajjon fog-e erre neki a gróf válaszolni? Vajjon megbocsáthatatlan szavak voltak-e azok, melyek a gróft meglepték? Erre a kettős gondolatra fagyos borzongás futott át Savaréze-nek minden idegén. De azt tudta, hogy az általa indított vakmerő játék megnyerése biztos magatartásától, látszólagos nyugalmától függ s volt ereje nyugodtságát és derűtségét megőrizni az alatt a néhány másodpercenyi csönd alatt, mely neki egész századig tartónak tetszett.

— Engedje csak, hogy eszébe juttassam, — folytató Savaréze csakhamar, nem tudván türelmetlenségét fékezni. — Én azt hiszem, azt mondtam akkor: „Meg vagyok győződve, asszonyom, hogy ön nem fog többé kételkedni szerelmem felől“.

— Valóban, — válaszolt a gróf hidegen.

— Ennyi az egész? — kiálta föl Savaréze. —

Ennyi volt mindaz, a mit ön hallott?

— Hát nem elég az, uram?

— Ó, uram, miért nem hallgatott meg ön végig!

— folytató Savaréze, oly örömmel, melyet nem igyekezett palástolni. — Ha ön mindent hallott volna, talán szövetségesem lesz vala, nem pedig ellenségem... Ne vágjon szavamba, gróf ur!... Ön rosszul értelmezett... Az egész dolog nagyon egyszerű. Valamely mondatnak a fele soha sem fejezhet ki teljesen egy gondolatot. Én azt mondtam a grófnénak: „Meg vagyok győződve, asszonyom, hogy ön nem sokáig fog kételkedni szerelmemben — Sirac báróné, az ön barátnője iránt.“

— Ezt mondta ön, Savaréze ur?!

— Azt, uram... És ön egyetért velem abban, hogy meg van a maga alapos oka, miért tiltják Franciaországban oly határozottan azokat a párbajokat, melyek rögtön a sértés után következnek, mint villám után a mennydörgés. Hála annak a csekély késedelemnek, mely kétségkívül önre nézve oly unalmas lehetett és bocsánatot kérek, hogy egy imádott nőtől való bucsuzásom ilyen hosszúra nyult. Egyébiránt ne vonja meg tőlem a reményt, gróf ur, hogy kibékülhessek azzal a férfiúval, kit a félreértés ellenségemmé tett. És most, uram, — tette utána Tanneguy, hogy bebizonyítsa, mikép a való igazság beszél belőle, — most, gróf ur, rendelkezék velem... Kölcsönös megállapodásunk még mindig ugyanaz; a vadászati balesethez kitűzött hely a platán csoport... Menjünk tehát...

— Ön nőül szándékozik venni a bárónét, Savaréze ur? — Kérdezte Károly, merően szegezve rá a szemét.

— Nőül venni! — kiálta föl Savaréze némi zavarral.

Erre a kérdésre nem volt elkészülve. Mindamellettrögtön belátta, hogy önkénytelen fölkiáltása árulója lehetett, éppen abban a pillanatban, midőn sikerült neki oly ártatlan színben feltüntetni magát a gróf előtt. De hát a fölkiáltás megtörtént s ezt magyarázni, igazolni kellett.

— Megvallom, még nem léptem föl, mint kérő határozottan, — viszonzá Savaréze. — Sirac báróné nagyon szeretetreméltó...

— Abban a pillanatban, a melyben ön közbenjárásra kéri föl a nőt, — vágott közbe Károly,

A legszebb

meghívók,

tánczrendek,

eljegyzési,

esketési és

látogató jegyek

készítettnek

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utca sarkán.

Magyar OSZTÁLY SORSJÁTÉK.

Az I. osztály huzása
február 5—8-ig

Legnagyobb nyeremény legkedvezőbb esetben

egy millió.

FŐNYEREMÉNYEK:

600.000, 400.000, 300.000,
200.000, 2 á 100.000, 80.000,
2 á 60.000, 4 á 40.000, 2 á
30.000, 2 á 15.000, 7 á 10.000,
14 á 8000, 34 á 6000, 16 á
4000, 120 á 2000, 226 á 1000.

45.007 pénznyeremény

9.200.000 korona összértékben
készpénzben, minden levonás nélkül.

I. osztályu sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1.— frt.

Mindhárom osztályu teljes sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60.—	30.—	6.—	3.— frt.

Ajánlja és szétküldi az összegnek posta-
utalványon való előzetes beküldése
mellett, vagy utánvétellel is

Heintze Károly Budapest, Szervita-tér 3. sz.

Ajánlott levelek portója és nyereményjegyzék díja fejében I. osztályu sorsjegyek megrende-
lésénél 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél ellenben ajánlási portó és 3 nyeremény-
jegyzékért 50 kr. küldendő be.